

Chiêu Quân

Tuyết lạnh che mờ trời Hán quốc
Tỳ bà lạnh lảnh buốt cung thương
Tang tình năm ngón sầu dâng lệ
Chiêu Quân sang Hồ xừ hồ xang

Đây Nhận môn quan đường ải vắng
Trường Thành xa lắm Hán vương ơi!
Chiêu Quân che khếp mền chiên bạch
Gió bắc trời Phiên thấm lạnh rồi

Ngó lại xanh xanh triều Hán đế
Từng hàng châu lệ thấm chiên hung
Quân vương chắc cũng say và khóc
Ái khanh! Ái khanh! Lời ghen ngừng

Hồ xang hồ xang xự hồ xang
Chiêu Quân nàng ơi lệ dâng hàng
Lã chã trời Phiên mưa tuyết xuống
Chiêu Quân sang Hồ, xừ hồ xang.

1937

Cố quận

Trăng sáng sân vòn đôi bóng cau
Ngồi đây mà gửi nhớ phương nào
Gió mát long lanh vầng Bắc Đẩu
Tiết hè ếch nhái rộn bờ ao

Ngồi đây năm năm miền ly hương
Quê người con mắt mỗi tha phương
Có những chiều trăng lên đỉnh núi
Nhà ai chày gạo giã đêm sương

Tịch mịch ngày voi bèo râm ran
Chuối vườn khuya lọt ánh trăng tàn
Người ơi quê cũ đèn hoe ngọn
Tóc bạc trông chừng cổng cống héo hon

Ngõ trúc quanh quanh sâu bóng lá
Trắng vàng rơi rắc nẻo nào xưa
Ngõ cũ không mong người trở lại
Mà mùi hoa mộc vẫn thom đưa

Em ơi! Em ơi! Đêm dần voi
Trông về phương ấy ngóng trông người
Trắng có soi qua đầu tóc bạc
Nẻo chừng cố quận nhớ thương ơi!

Trắng sáng năm năm mùa lại mùa
Hạ này voi lại nhớ thu xưa
Người đi người đi đường quanh quanh
Ngày tháng thương vay kẻ đợi chờ.

1940

Giang hồ

Lá tím, lá xanh đường gọi nắng
Hoa vàng nhạt... nhạt, nhớ phiêu lưu
Lối đi khắc khoải lời chim nói
Ve vãn tương tư mảnh gió chiều

Mấy gã thanh xuân, lòng bốn cõi
Nhẹ nhàng thân gửi kiếp ra đi
Gói, khăn, trắng, gió trời mây bạc
Hồn nhẹ quên trong xác nặng nề

Thuở ấy lòng ai chẳng đắm say?!!!
Này hương hoa lá thoảng đâu đây
Cỏ cây thơm ngát về muôn dặm
Nước chảy ghềnh xuôi cát bụi bay

Cứ thế, tháng ngày trong xứ lạ
Rất nhiều tình mới, rất nhiều duyên
Bên đường, hoa lá buồn nhan sắc
Im lặng nhìn qua "tuổi đại điên".

Hà Khẩu, 1942